

DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

WARSZAWA, dnia 1 czerwca 1961 r.

Nr 3

Poz. 16-29

TREŚĆ:

Poz.	Treść	Str.	Str.
Poz. 16	Zarządzenie Nr 12 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 24 stycznia 1961 r. w sprawie określenia zawodów, w których mogą być przyznawane robotnikom tytuły kwalifikacyjne oraz stażu pracy i kwalifikacji wymaganych do uzyskania tych tytułów	1	
Poz. 17	Zarządzenie Nr 64 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 kwietnia 1961 r. w sprawie inwentaryzacji technicznej i wyceny urządzeń sportowych oraz opracowania norm cykliczności kapitalnych remontów, technologii kapitalnych remontów oraz zasad konserwacji urządzeń sportowych	4	
Poz. 18	Zarządzenie Nr 68 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 18 kwietnia 1961 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Sprzętu Turystycznego	7	
Poz. 19	Zarządzenie Nr 69 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 18 kwietnia 1961 r. zmieniające zarządzenie Nr 31 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 marca 1960 r. w sprawie dalszego uporządkowania gospodarki finansowej w sporcie piłkarskim	8	
Poz. 20	Zarządzenie Nr 71 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 21 kwietnia 1961 r. w sprawie likwidacji Studium Nauczycielskiego W.F. w Szczecinie	9	
Poz. 21	Zarządzenie Nr 75 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 kwietnia 1961 r. w sprawie ograniczenia kosztów delegacji służbowych	9	
Poz. 22	Zarządzenie Nr 77 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 26 kwietnia 1961 r. w sprawie organizacji działalności normalizacyjnej		10
Poz. 23	Zarządzenie Nr 78 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 26 kwietnia 1961 r. w sprawie powołania komisji normalizacyjnej dla sprzętu sportowego i turystycznego		12
Poz. 24	Zarządzenie Nr 82 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 kwietnia 1961 r. w sprawie kierowników (pilotów) wycieczek zagranicznych		13
Poz. 25	Zarządzenie Nr 83 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 kwietnia 1961 r. w sprawie nadania tytułu trenera drugiej klasy w pływaniu		16
Poz. 26	Zarządzenie Nr 84 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 kwietnia 1961 r. w sprawie awansowania trenerów z klasy drugiej do pierwszej		17
Poz. 27	Zarządzenie Nr 87 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 kwietnia 1961 r. w sprawie upoważnienia Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do zatwierdzania założeń inwestycyjnych przy Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego		17
Poz. 28	Zarządzenie Nr 92 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 maja 1961 r. w sprawie obsługi prawnej w GKKFiT		18
Poz. 29	Sprostowanie		20

16.

ZARZĄDZENIE Nr 12

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 24 stycznia 1961 roku

w sprawie określenia zawodów, w których mogą być przyznawane robotnikom tytuły kwalifikacyjne oraz stażu pracy i kwalifikacji wymaganych do uzyskania tych tytułów.

Na podstawie § 3 ust. 1 uchwały nr 367 Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie przyznawania robotnikom tytułów kwalifikacyjnych (M. P. nr 76, poz. 402) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w zakładach pracy nadzorowanych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, zwanych dalej zakładami.

§ 2. 1. Zawody, w których może być przyznawany tytuł robotnika wykwalifikowanego oraz stażu pracy (ilość lat praktyki w zawodzie) wymagany do uzyskania tego tytułu, określa się jak następuje:

L.p.	Zawody	Staż pracy (ilość lat praktyki w zawodzie)
1.	Szkutnik jednostek sportowych i turystycznych	4
2.	Żaglowniczy	4
3.	Rymarz piłek sportowych	4

2. Zawody, w których może być przyznawany tytuł mistrza oraz staż pracy (ilość lat praktyki w zawodzie) wymagany do uzyskania tego tytułu, określa się, jak następuje:

Lp. Zawody	Staż pracy (ilość lat praktyki w zawodzie)
1. Szkutnik jednostek sportowych i turystycznych	7 (lub 3 lata po spełnieniu warunków wymaganych do ubiegania się o tytuł robotnika wykwalifikowanego)
2. Żaglowniczy	7 (lub 3 lata po spełnieniu warunków wymaganych do ubiegania się o tytuł robotnika wykwalifikowanego).
3. Rymarz pilek sportowych	7 (lub 3 lata po spełnieniu warunków wymaganych do ubiegania się o tytuł robotnika wykwalifikowanego).

3. Wymagania kwalifikacyjne dla osób przystępujących do egzaminu w celu uzyskania tytułu robotnika wykwalifikowanego lub tytułu mistrza określa załącznik do zarządzenia.

4. Wymagania kwalifikacyjne z zakresu nauki o Polsce i świecie współczesnym oraz przepisów podstawowych prawa pracy dla osób przystępujących do egzaminu w celu uzyskania tytułu robotnika wykwalifikowanego lub tytułu mistrza oraz z zakresu podstaw psychologii i zasad dydaktyki dla osób przystępujących do egzaminu w celu uzyskania tytułu mistrza — określa Instrukcja Ministerstwa Oświaty z dnia 31 sierpnia 1960 r. (Dz. Urz. Ministerstwa Oświaty nr 12, poz. 227).

§ 3. Robotnicy zatrudnieni w zakładach, którzy pragną uzyskać tytuły kwalifikacyjne w zawodach nie wymienionych w § 2, ust. 1 i 2, lecz określonych w zarządzeniach innych ministrów (kierowników urzędów centralnych), mogą uzyskiwać tytuły kwalifikacyjne w zawodach i na zasadach określonych w tych zarządzeniach.

§ 4. Zobowiązuje się zakłady do:

- 1) okazywania kuratorium okręgów szkolnych oraz komisjom egzaminacyjnym, powołanym w celu przyznawania tytułów kwalifikacyjnych, jak najdalej idącej pomocy przy organizowaniu komisji egzaminacyjnej i przeprowadzaniu egzaminów, w szczególności poprzez właściwy dobór pracowników z zakładów do komisji egzaminacyjnych, umożliwienie osobom z zakładów brania udziału w pracach komisji oraz użyczenie lokali, warsztatów, narzędzi i surowców niezbędnych do przeprowadzania egzaminów, oraz
- 2) okazywania pomocy robotnikom, którzy pragną uzyskać tytuły kwalifikacyjne poprzez organizowanie kursów przygotowawczych do egzaminu, zwalnianie z pracy na czas egzaminu itp.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do Zarządzenia nr 12
Przewodniczącego GKKFiT z dnia
24 stycznia 1961 r.

Wymagania kwalifikacyjne dla osób przystępujących do egzaminu w celu uzyskania tytułu robotnika wykwalifikowanego oraz tytułu mistrza.

Robotnik wykwalifikowany w zawodzie:

1. **Szkutnika jednostek sportowych i turystycznych**

Wykształcenie ogólne — 7 klas szkoły podstawowej.

Umiejętności praktyczne:

1. Poprawne wykonywanie czynności skutniczych przy obróbce ręcznej (trasowanie, przyrzynanie, montowanie, wykończanie) z uwzględnieniem norm dokładności obróbki, układu tolerancji i pasowań oraz konserwacji narzędzi i zasad bhp.
2. Umiejętne obsługiwanie i konserwacja typowych obrabiarek do drewna przy obróbce maszynowej (tarczówki, taśmówki, strugarki wyrównywarki, ostrzarki) zgodnie z zasadami bhp.
3. Samodzielne wykonywanie wszelkiego typu jednostek skutniczych sportowych i turystycznych wg rysunków wykonawczych opracowanych przez biuro warsztatowe z uwzględnieniem okuć i wykańczania wyrobu.
4. Umiejętne posługiwanie się narzędziami i przyrządami kontrolno-pomiarowymi przy własnej kontroli pracy w toku wykonywanych operacji związanych z procesem technologicznym wyrobu.
5. Organizowanie pracy własnej na stanowisku roboczym według prawidłowego schematu technologicznego produkcji (kolejność etapów wytwarzania wyrobu).
6. Naprawianie jednostek skutniczych.
7. Umiejętne wykorzystanie w wypadkach koniecznych przyrządów przeciwpożarowych w zakładach pracy.

Wiadomości teoretyczne:

1. Podstawowe wiadomości o drewnie, materiałach drzewnych i tworzywach sztucznych używanych w skutnictwie (klasyfikacja rodzajowa i jakościowa gatunków drewna, materiałów drzewnych tartych i ulepszonych) oraz materiałów stolarskich pomocniczych (kleje, wyroby metalowe i hutnicze, materiały do wykańczania powierzchni).
2. Wiadomości o narzędziach, przyrządach i urządzeniach pomocniczych stosowanych przy obróbce ręcznej.
3. Znajomość podstawowych zasad obróbki drewna.
4. Wiadomości o maszynowej obróbce drewna, obrabiarkach ich oprzyrządowaniu, obsłudze i konserwacji.
5. Znajomość zasad procesów technologicznych i organizacji produkcji.
6. Znajomość rysunków technicznych oraz samodzielne wykonywanie i czytanie rysunków szkicowych.
7. Wiadomości ogólne o racjonalnej gospodarce materiałowej i magazynowej.
8. Znajomość obowiązujących norm pracy, systemu płac oraz socjalistycznej dyscypliny pracy.
9. Znajomość zasad organizacji stanowiska roboczego oraz obowiązujących przepisów bhp. i ochrony przeciwpożarowej w warsztatach.

2. Żaglowniczego

Wykształcenie ogólne — 7 klas szkoły podstawowej.

Umiejętności praktyczne:

1. Umiejętne obsługiwane maszyn używanych do szycia żagli i stosowania odpowiednich smarów do ich konserwacji.
2. Przygotowywanie tkaniny żaglowej do rozkroju.
3. Posługiwanie się narzędziami tnącymi.
4. Samodzielne wykonywanie krojów ręcznie i maszynowo na podstawie rysunków gabarytowych.
5. Dokonywanie odpowiednich pomiarów i wykrojów pełnej ilości elementów żagla.
6. Samodzielne szycia żagla na maszynach elektrycznych i nożnych.
7. Samodzielne montowanie żagla z olinowaniem z pełnym wykonaniem takielunku dla wszelkiego rodzaju jednostek sportowych i turystycznych.
8. Racjonalna organizacja stanowiska roboczego.

Wiadomości teoretyczne:

1. Znajomość rodzajów maszyn używanych do szycia żagli.
2. Znajomość surowców podstawowych i pomocniczych używanych do wyrobu żagli.
3. Znajomość procesów technologicznych produkcji żagli.
4. Znajomość typowego ożaglowania wraz z olinowaniem i takielunkiem dla poszczególnych rodzajów jednostek skutniczych sportowych i turystycznych.
5. Znajomość przepisów bhp.

3. Rymarza piłek sportowych

Wykształcenie ogólne — 7 klas szkoły podstawowej

Umiejętności praktyczne:

1. Umiejętność krajania skór wg szablonów.
2. Wykrawanie części z maksymalnym wykorzystaniem wykrojonej powierzchni materiałów i jakości wykrawanych części.
3. Umiejętność składania poszczególnych łątek.
4. Umiejętność szycia piłek sportowych według oznaczonego ściegu.
5. Znajomość kontroli dętki i wszywania jej.
6. Wywracanie piłki na lico i zakończenie szycia z zewnątrz.
7. Samodzielne kolorowanie skór.

Wiadomości teoretyczne:

1. Znajomość rodzajów i sposobów garbowania skór.
2. Znajomość maksymalnego wykorzystania skór do produkcji poszczególnych rodzajów piłek.
3. Znajomość urządzeń i przyrządów rymarskich.
4. Znajomość długości ściegów szycia w poszczególnych asortymentach piłek.
5. Znajomość tabeli ciśnienia powietrza, wymaganego dla poszczególnych asortymentów piłek.

6. Znajomość warunków odbioru technicznego wyrobów, przyczyn powstawania braków i sposobów ich usuwania.
7. Znajomość podstawowych zasad geometrii.
8. Znajomość przepisów bhp.

Mistrz w zawodzie:**1. Skutnika**

Wykształcenie ogólne — 7 klas szkoły podstawowej.

Umiejętności praktyczne:

Wykazanie się wysoką sprawnością w zakresie umiejętności przewidzianych dla wykwalifikowanego robotnika, a ponadto:

1. Umiejętne organizowanie pracy w zakładzie.
2. Samodzielne projektowanie wszelkiego typu prostych jednostek skutniczych sportowych i turystycznych oraz całkowite ich wykonanie wg wymagań zleciodawcy.
3. Samodzielne opracowywanie potrzebnej do produkcji dokumentacji technicznej i warsztatowej dla wszelkiego typu prostych jednostek skutniczych sportowych i turystycznych.
4. Projektowanie organizacji stanowiska roboczego oraz zakładu pracy i jego wyposażenia.
5. Metodyczne udzielenie instruktażu załodze produkcyjnej w zakresie nowoczesnej techniki wytwarzania jednostek skutniczych oraz obsługi i konserwacji maszyn i urządzeń mechanicznych oraz aparatury kontrolno-pomiarowej.

Wiadomości teoretyczne:

Dobre opanowanie podstawowych wiadomości teoretycznych przewidzianych dla wykwalifikowanego robotnika, a ponadto znajomość:

1. Zasad normalizacji materiałów drzewnych i wyrobów gotowych.
2. Zasad opracowywania dokumentacji produkcyjno-normatywnej (rysunki konstrukcyjne, karty technologiczne, normy materiałów i pracy).
3. Zasad planowania technicznego wg obowiązujących przepisów.
4. Zasad suszenia tarcicy — znajomość urządzeń i aparatury kontrolno-pomiarowej w suszarniach.
5. Rodzajów i właściwości tworzyw sztucznych używanych w skutnictwie.
6. Zasad działania, przeznaczania i konserwacji typowych obrabiarek do drewna i tworzyw sztucznych oraz urządzeń mechanicznych stosowanych w zakładach przemysłu drzewnego.
7. Sposobów obliczania wydajności i zdolności produkcyjnych obrabiarek do drewna.
8. Znajomość ustawodawstwa pracy i przepisów bhp.

2. Żaglowniczego

Wykształcenie ogólne — 7 klas szkoły podstawowej.

Umiejętności praktyczne:

Wykazanie się wysoką sprawnością w zakresie umiejętności przewidzianych dla wykwalifikowanego robotnika, a ponadto:

1. Samodzielne projektowanie ożaglowania wg wymagań zlecniodawcy.
2. Samodzielne projektowanie organizacji stanowiska roboczego oraz zakładu pracy i jego wyposażenia.
3. Umiejętne organizowanie pracy w zakładzie.
4. Metodyczne udzielenie instruktażu załodze żaglowni w zakresie techniki produkcji oraz obsługi i konserwacji maszyn.

Wiadomości teoretyczne:

Dobre opanowanie podstawowych wiadomości teoretycznych przewidzianych dla wykwalifikowanego robotnika, a ponadto znajomość:

1. Podstaw rysunku technicznego ze szczególnym uwzględnieniem rysunków technicznych żagli wraz z olinowaniem i takielunkiem.
2. Konstrukcji maszyn do szycia i rodzajów olejów do smarowania maszyn.
3. Zasad opracowywania dokumentacji produkcyjno-normatywnej (rysunki konstrukcyjne, karty technologiczne, normy materiałów i pracy).
4. Zasad planowania technicznego wg obowiązujących przepisów.
5. Przepisów bhp i ustawodawstwa pracy.

3. Rymarza piłek sportowych

Wykształcenie ogólne — 7 klas szkoły podstawowej.

Umiejętności praktyczne

Wykazanie się wysoką sprawnością zawodową w zakresie umiejętności przewidzianych dla wykwalifikowanego robotnika, a ponadto:

1. Umiejętność samodzielnego wykonania wszelkiego typu piłek sportowych.
2. Umiejętne organizowanie pracy w zakładzie.
3. Samodzielne projektowanie i szycie piłek wg wymagań zlecniodawcy.
4. Projektowanie organizacji stanowiska roboczego oraz zakładu pracy i jego wyposażenia.
5. Metodyczne udzielenie instruktażu załodze produkcyjnej w zakresie nowoczesnej techniki szycia piłek oraz obsługi i konserwacji maszyn, urządzeń mechanicznych oraz aparatury kontrolno-pomiarowej.

Wiadomości teoretyczne:

Dobre opanowanie podstawowych wiadomości teoretycznych przewidzianych dla wykwalifikowanego robotnika, a ponadto znajomość:

1. Zasad normalizacji materiałów skórzanych i wyrobów gotowych.
2. Zasady planowania warsztatowego wg obowiązujących przepisów.
3. Rodzajów i właściwości skór używanych do wyrobu piłek oraz materiałów pomocniczych.
4. Szczegółowa znajomość rodzajów skór, produkcji piłek i innych sportowych wyrobów rymarskich oraz różnorodnych elementów skórzanych do sprzętu sportowego.
5. Dokładna znajomość geometrii.
6. Ustawodawstwa pracy i przepisów bhp.

17.

ZARZĄDZENIE Nr 64**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 12 kwietnia 1961 r.

w sprawie inwentaryzacji technicznej i wyceny urządzeń sportowych oraz opracowania norm cykliczności kapitalnych remontów, technologii kapitalnych remontów oraz zasad konserwacji urządzeń sportowych.

§ 1.

Celem zabezpieczenia właściwych zasad gospodarki w dziedzinie remontów i konserwacji urządzeń sportowych — zarządzam przeprowadzenie w roku 1961 inwentaryzacji technicznej i wyceny wartości urządzeń sportowych w kraju oraz dokonania opracowań w zakresie:

- a) norm cykliczności kapitalnych remontów,
- b) technologii typowej remontów kapitalnych,
- c) zasad konserwacji urządzeń sportowych.

§ 2.

Za właściwe i terminowe przeprowadzenie akcji o której mowa w § 1 czyni się odpowiedzialny Departament Urządzeń Sportowych.

§ 3.

Szczegółowe zasady akcji określa załącznik do niniejszego Zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego GKKFiT Nr 64 z dnia 12 kwietnia 1961 r.

I. Zasady ogólne.

1. Zakres opracowań związanych z przeprowadzeniem akcji inwentaryzacji oraz opracowań metodologicznych winien objąć:
 - a) Przeprowadzenie inwentaryzacji technicznej wraz z założeniem kartotek technicznych oraz wycenę wartości wszystkich urządzeń sportowych z wyłączeniem zamkniętych obiektów przyfabrycznych wewnątrz - koszarowych i przyszkolnych, z tym że obiekty przykoszarowe, przyfabryczne, boiska i sale szkolne winny być zewidencjonowane ilościowo i powierzchniowo,
 - b) opracowanie norm cykliczności kapitalnych remontów urządzeń sportowych,
 - c) opracowanie technologii typowej kapitalnych remontów dla podstawowych urządzeń sportowych,
 - d) opracowanie zasad konserwacji podstawowych urządzeń sportowych,
 - e) opracowanie długofalowego planu kapitalnych remontów urządzeń sportowych w oparciu o przeprowadzoną inwentaryzację techniczną oraz normy cykliczności remontów,
2. Inwentaryzacja techniczna, wycena wartości urządzeń sportowych oraz opracowanie długofalowego planu kapitalnych remontów winny być przeprowadzone w oparciu o instrukcje i ustalenia dokonane na szczeblu centralnym.
3. Dla zabezpieczenia właściwego opracowania tematów związanych z wyceną wartości, opracowaniem norm cykliczności i technologii typowej kapitalnych remontów oraz opracowaniem zasad konserwacji urządzeń sportowych, Departament Urządzeń Sportowych powoła zespoły rzeczoznawców.
4. Prace o których mowa powyżej wykonywane przez zespoły rzeczoznawców winny być realizowane w trybie prac zleconych opłacanych ze środków Totalizatora Sportowego przyznanych na ten cel decyzją Obywatela Prezesa Rady Ministrów.
5. Prace związane z opracowaniem instrukcji organizacyjnej dot. zasad przeprowadzania inwentaryzacji opracowaniem długofalowego planu kapitalnych remontów oraz wprowadzeniem w życie zasad konserwacji urządzeń sportowych winny być dokonane w ramach obowiązków służbowych.
6. Przeprowadzoną inwentaryzację techniczną zaleca się uzupełniać w miarę możliwości w ramach przyznanych środków na inwentaryzację, w szczególności w zakresie obiektów wybudowanych po wojnie materiałem fotograficznym.
7. Akcja inwentaryzacji urządzeń winna stanowić przedmiot specjalnej opieki Prezydium WKKFiT.

II. Inwentaryzacja właściwa.

1. Departament Urządzeń Sportowych w terminie do dnia 15.V. br. opracuje i prześle do WKKFiT

i równorzędnych szczegółową instrukcją regulującą tryb i zasady przeprowadzenia inwentaryzacji technicznej urządzeń sportowych, wzór kartoteki inwentaryzacyjnej oraz instrukcję w sprawie zasad wyceny inwentaryzacyjnych obiektów.

2. WKKFiT w oparciu o przedstawioną instrukcję w terminie do dnia 31.V., powołują zespoły inwentaryzujące wojewódzką (miejską) Komisję Inwentaryzacyjną, która opracuje szczegółowy preliminarz kosztów akcji inwentaryzacyjnej i przedłoży go do zatwierdzenia do dnia 15.VI. do Departamentu Urządzeń Sportowych.
3. Wojewódzkie Komisje Inwentaryzacyjne oraz Zespoły Inwentaryzacyjne winny być złożone z przedstawicieli WKKFiT (równorzędnych) specjalistów i przedstawicieli użytkowników o przygotowaniu technicznym. Przewodniczącym Komisji Wojewódzkiej winien być Przewodniczący WKKFiT wzgl. jego zastępca.
4. Przedstawione wnioski o których mowa w pkt. 2 Departament winien rozpatrzyć w terminie 10 dni od daty wpływu.
5. Departament Urządzeń Sportowych w terminie do 10.VII. zorganizuje odprawę instruktazową dla kierowników wojewódzkich komisji inwentaryzacyjnych i inspektorów inwestycyjnych WKKFiT. W ramach odprawy Departament przeprowadzi przykładową — instrukcyjną inwentaryzację techniczną 1—3 obiektów w Warszawie.
6. WKKFiT w terminie do 15.VIII. przeprowadzi dla kierowników zespołów inwentaryzacyjnych instruktaż na szczeblu terenowym połączony z wzorcowo-instruktażową inwentaryzacją 2—3 obiektów na terenie województwa.
7. WKKFiT w terminie do 31.XII przeprowadzą poprzez zespoły inwentaryzacyjne właściwe prace inwentaryzacyjne określone instrukcją o której mowa w pkt. 1.
8. Departament Urządzeń Sportowych w terminie do dnia 31.XI. opracuje i prześle do WKKFiT szczegółową instrukcję w sprawie zasad opracowania długoletniego planu kapitalnych remontów.
9. WKKFiT na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji, instrukcji w sprawie remontów oraz opracowań metodologicznych dot. cykliczności remontów i technologii remontów w terminie do dnia 28.II. 1962 r. opracują wojewódzkie długofalowe plany kapitalnych remontów, które przedstawią do Departamentu Urządzeń Sportowych.
10. Departament Urządzeń Sportowych w terminie do dnia 30.IV.1962 r. opracuje krajowy wieloletni plan kapitalnych remontów, który przedstawi do zatwierdzenia Prezydium GKKFiT.

III. Opracowanie metodologiczne

1. Poszczególne tematy będące przedmiotem opracowań o których mowa w pkt. 1, 3, winny być doko-

- nane przez poszczególne zespoły opracowujące na zasadach ustalonych poniżej.
2. Praca każdego zespołu kierowana jest przez Kierownika Zespołu, który ustala wewnętrzny podział pracy zespołu, koordynuje całokształt opracowania oraz odpowiedzialny jest za terminowe zakończenie prac zespołu.
 3. 1. Wycenę wartości urządzeń sportowych wyprowadzić należy w oparciu o rzeczywiste przeciętne koszty danych urządzeń w chwili obecnej na podstawie podobnych lub przybliżonych kosztorysów względnie przyjętych wskaźników.
 3. 2. Wycena wartości urządzeń sportowych winna objąć wszystkie elementy sportowe oraz wartość urządzeń pomocniczych związanych z urządzeniami sportowymi jak ogrodzenie, instalacje, drogi itp.
 3. 3. Urządzenia sportowe winny być wycenione ryczałtowo wg wskaźnika kosztu za 1 m³, 1 m² wzgl. 1 m. b.
 4. 1. Opracowanie norm cykliczności winno określić przewidywane czasokresy kapitalnych remontów poszczególnych elementów urządzeń sportowych przy założeniu eksploatacji ich zgodnie z normami eksploatacyjnymi oraz przeprowadzeniu bieżącej stałej konserwacji urządzeń zgodnie z ogólnymi wytycznymi GKKFiT i wymogami technicznymi.
 4. 2. Normy cykliczności remontów winny być opracowane dla poszczególnych elementów urządzeń sportowych (np. nawierzchnie, nasypy ziemne, ławki itp.) oraz urządzeń pomocniczych związanych z urządzeniami sportowymi jak drogi, instalacje, ogrodzenia i inne.
 4. 3. Normy cykliczności dla urządzeń kubaturowych opracować należy dla całego budynku traktując remonty elementów w budynku (np. remont instalacji, malowanie itp.) jako remonty bieżące z wyjątkiem remontów urządzeń specjalnych (jak kotłownia) na które opracowane zostaną normy cykliczności.
 5. 1. Opracowanie technologii typowej remontów podstawowych urządzeń sportowych winno objąć opisowe określenie typowych remontów kapitalnych z podaniem orientacyjnego kosztu danego remontu wg wskaźnika jednostkowego.
 5. 2. Opracowanie technologii typowej winno objąć następujące urządzenia:
 - a) nawierzchnie trawiaste,
 - b) nawierzchnie żuźlowe i mineralne,
 - c) nawierzchnie naturalne ulepszone,
 - d) remonty widowni,
 - e) instalacje wod.-kan. terenowe,
 - f) instalacje elektryczne terenowe,
 - g) niecki pływalni otwartej,
 - h) instalacje wod.-kan. w pływalniach,
 - i) urządzeń specjalnych,
 5. 3. W odniesieniu do budynków kwalifikację kapitalnego remontu określi szczegółowa instrukcja.
 6. 1. Ustalenie zasad konserwacji winno być dokonane w formie instrukcji ustalającej zasady konserwacji poszczególnych urządzeń sportowych. Opracowany materiał w miarę możliwości winien być wykorzystany do publikacji.
 6. 2. Zasady konserwacji winny regulować konserwację następujących urządzeń:
 - a) nawierzchni trawiastych,
 - b) nawierzchni żuźlowych lub mineralnych,
 - c) nawierzchni naturalnych i ulepszonych,
 - d) widowni,
 - e) pawilonów sportowych,
 - f) w. c. publicznych,
 - g) przystani sportów wodnych,
 - h) instalacji wod.-kan. terenowych,
 - i) drenażu,
 - j) instalacji elektrycznych terenowych,
 - k) pływalni otwartych o nieckach betonowych,
 - l) pływalni na wodach naturalnych,
 - ł) ogrodzeń,
 - m) dróg, ścieżek, placów,
 - n) pływalni krytych,
 - o) sal gimnastycznych i hal sportowych,
 - p) instalacji c.o. i innych specjalistycznych,
 - r) skoczni i tras narciarskich,
 - s) lodowisk naturalnych.
 7. Opracowanie dot. ustalenia wyceny wartości urządzeń sportowych winno być dokonane do dnia 30.IV.
 8. Opracowanie dot. ustalenia norm cykliczności winno być dokonane do dnia 30.IX.
 9. Opracowanie dot. ustalenia technologii typowej winno być dokonane do dnia 30.IX.
 10. Opracowanie dot. zasad konserwacji urządzeń sportowych winno być dokonane do dnia 31.XII.
 11. Odpowiednie umowy zawierane z członkami zespołów opracowujących temat winny przewidywać kary konsekwencjonalne za ew. opóźnienie prac.
 12. Wszystkie opracowania metodologiczne winny być rozpatrywane przez ZOPI GKKFiT i zatwierdzone merytorycznie przez kierownictwo GKKFiT.

IV. Zasady finansowe.

1. Wysokość nakładów na inwentaryzację właściwą dla poszczególnych WKKFiT ustali Departament Urządzeń Sportowych w oparciu o przedłożone wnioski przy zachowaniu zasady nieprzekraczalności globalnych środków przyznanych na inwentaryzację oraz proporcji nakładów na województwa

w zależności od ilości urządzeń na terenie danego województwa.

Za podstawę wyceny prac inwentaryzacyjnych przyjąć należy jednostkowe koszty za m³ wzgl. m² lub m² urządzenia z tym, że Departament określi górną granicę stawek jednostkowych.

2. Nakłady na koszty inwentaryzacji nie obejmują kosztów przejazdów, które winny być pokrywane przez WKKFiT w trybie delegacji służbowych lub przez dostarczenie środków transportu przez WRN.
3. Umowy na przeprowadzenie inwentaryzacji właściwej zawierają Przewodniczący WKKFiT w oparciu o preliminarz zatwierdzony przez Departament Urządzeń Sportowych.
4. Dep. Finansowo-Gospodarczy otworzy właściwe konto na uruchomienie środków przeznaczonych na akcje inwentaryzacji.
5. WKKFiT w oparciu o zatwierdzony preliminarz otworzy analogiczne konta o których mowa w pkt. 4 dla sfinansowania prac na szczeblu terenowym.
6. Ustala się, że ogólny koszt opracowania zasad konserwacji urządzeń nie może przekroczyć kwoty 60.000, koszt opracowania norm cykliczności opracowania technologii remontów 60.000 zł. koszt opracowania podstawy wyceny 50.000 zł.
7. Koszty, o których mowa w pkt. 6 nie obejmują kosztu publikacji i wydanie materiału.
8. Kwoty podane w pkt. 6 stanowią górną granicę nakładów na opracowania metodologiczne w ramach których na wniosek właściwego kierownika zespołu opracowującego dany temat zawierane są indywidualnie umowy z poszczególnymi członkami zespołów przyjmując za podstawę przewidywany godzinowy nakład pracy związany z opracowaniem licząc 21 zł za godzinę.
9. Wstępną wycenę wysokości wynagrodzenia umownego dla poszczególnych członków zespołu opracowującego ustala Komisja w składzie:

Przewodniczący Komisji	— Dyr. T. Kuchar
Członkowie Komisji	— Dyr. B. Urban
	— Nacz. J. Runowski

 na wniosek kierownika zespołu.
10. Ostateczną wysokość wynagrodzenia ustala komisja w tym samym składzie po ostatecznym merytorycznym przyjęciu opracowania przez ZOPI—GKKFiT.
11. Umowy z ramienia Komisji podpisuje Przewodniczący Komisji.
12. Członkowie Komisji ostatecznego odbioru i wyceny pracy na posiedzenie Komisji wyznaczyć mogą swoich zastępców,
13. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia dla kierownika zespołu uwzględnić należy dodatek za ogólną koordynację prac.

V. Przepisy końcowe.

1. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Urządzeń Sportowych do dokonywania w miarę potrzeby zmian składu poszczególnych zespołów opracowujących zagadnienia metodologiczne.
2. W skład Komisji Inwentaryzacyjnej, opracowującej inwentaryzację właściwą dokonywaną w trybie prac zleconych wchodzić mogą odpowiednio kwalifikowani pracownicy WKKFiT i GKKFiT o ile prace te wykonywane będą poza godzinami służbowymi.
3. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa w WKKFiT należy przez to rozumieć, że zarządzeniem objęte są również równorzędne Komitety Miejskie.

18.

ZARZĄDZENIE Nr 68

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 18 kwietnia 1961 r.

w sprawie powołania Komisji Oceny Sprzętu Turystycznego.

Na podstawie § 1 pkt. 9 i 13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami, w celu zapewnienia stałej poprawy zaopatrzenia w sprzęt turystyczny zarządza się, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do wydawania orzeczeń o przydatności dla celów turystyki oraz właściwej jakości produkowanego w kraju i planowanego do importu sprzętu turystycznego.

§ 2.

Zobowiązuje się Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do przedstawiania w uzgodnieniu z Dyr. Departamentu Ekonomicznego — Przewodniczącemu G.K.K.F.i.T. do zatwierdzenia wykazu sprzętu turystycznego, który podlega ocenie przydatności dla celów turystyki.

§ 3.

Przy Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego tworzy się Komisję Oceny Sprzętu Turystycznego, której postanowienia będą podstawą do wydawania orzeczeń przewidzianych w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 4.

Do zakresu działania Komisji i Oceny Sprzętu Turystycznego należy:

- a) opiniowanie dokumentacji technicznej na sprzęt turystyczny,
- b) opiniowanie przydatności dla celów turystyki wzorów nowego sprzętu turystycznego i celowości uruchamiania ich produkcji,
- c) ocena jakości produkowanego sprzętu turystycznego,
- d) opiniowanie warunków technicznych na sprzęt turystyczny,
- e) opiniowanie celowości importu sprzętu turystycznego,
- f) opiniowanie wniosków racjonalizatorskich,
- g) wnioskowanie w sprawach kosztów produkcji i cen,
- h) wnioskowanie w sprawie rozszerzenia asortymentów produkcji,
- i) opiniowanie planów prac badawczych i prób nowych wyrobów.

§ 5.

Sprzęt turystyczny objęty wykazem przewidzianym § 2, który nie uzyska pozytywnej opinii Komisji Oceny Sprzętu Turystycznego nie może być oferowany instytucjom handlowym i turystom.

§ 6.

W skład Komisji Oceny Sprzętu Turystycznego wchodzi:

- a) Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego jako jej przewodniczący,
- b) Kierownik Pracowni Technologiczno-Konstrukcyjnej ZPSS — jako jej sekretarz,

członkowie: specjaliści o wysokiej znajomości zagadnień sprzętu turystycznego reprezentujący:

- doświadczenie użytkowników sprzętu,
- potrzeby i możliwości produkcji,
- wymagania handlu,
- doświadczenia konstruktorskie,

powołani w trybie Uchwały Nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. — w sprawie trybu powoływania Komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach — przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego.

§ 7.

1. Komisja wykonuje swe zadania na posiedzeniach w pełnym składzie oraz za pośrednictwem powołanych dla opracowania poszczególnych zagadnień zespołów.
2. Skład osobowy oraz zakres działania zespołów określa Komisja.
3. Przewodniczących zespołów wyznacza Komisja.

§ 8.

Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów, w głosowaniu jawnym.

§ 9.

Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.

§ 10.

Z obrad Komisji i powołanych przez nią zespołów sporządzany jest protokół, który stanowi podstawę orzeczeń i decyzji Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego.

§ 11.

Z obrad Komisji i powołanych przez nią zespołów sporządzany jest protokół, który stanowi podstawę orzeczeń i decyzji Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego.

§ 11.

Sekretariat Komisji prowadzi Pracownia Technologiczno-Konstrukcyjna Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego.

§ 12.

Przewodniczący Komisji może zapraszać na jej posiedzenia osoby nie będące członkami Komisji zainteresowane przedmiotem obrad Komisji.

§ 13.

Za udział w posiedzeniach Komisji i powołanych przez nią zespołów przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej § 5 Uchwały Nr 38 Rady Ministrów z dnia 30.I.1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (M. P. Nr A-30, poz. 412).

§ 14.

Wydatki Komisji pokrywane są z budżetu G.K.K.F. i T.

§ 15.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

19.

ZARZĄDZENIE Nr 69

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 18 kwietnia 1961 r.

zmieniające zarządzenie Nr 31 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 marca 1960 r. w sprawie dalszego uporządkowania gospodarki finansowej w sporcie piłkarskim.

§ 1.

W zarządzeniu Nr 31 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 marca

1960 r. w sprawie dalszego uporządkowania gospodarki finansowej w sporcie piłkarskim wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 3 ust. 3 zdanie pierwsze skreśla się wyrazy „w roku 1960”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 kwietnia 1961 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) J. Rutkowski

20.

ZARZĄDZENIE Nr 71

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 21 kwietnia 1961 r.

w sprawie likwidacji Studium Nauczycielskiego W. F. w Szczecinie.

Na podstawie § 4 pkt. 3, w związku z § 1, ust. 1, pkt. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania GKKFiT oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 31 sierpnia 1961 r. ulega likwidacji Studium Nauczycielskie WF w Szczecinie przy ul. Kusocińskiego 3 (zwane dalej Studium), utworzone na podstawie zarządzenia Nr 106 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 16.XI.1957 r., w sprawie likwidacji techników wychowania fizycznego oraz utworzenia Studiów Nauczycielskich w Gdańsku, Katowicach i Szczecinie.

§ 2. W związku z likwidacją Studium należy rozwiązać stosunek służbowy lub umowy o pracę z nauczycielami i pracownikami Studium w trybie przewidzianym ustawą o prawach i obowiązkach nauczycieli oraz przepisami prawa pracy.

§ 3. 1. Nieruchomości Studium przydzielone Wojewódzkiemu Urzędowi Kultury Fizycznej przez Zarząd Miejski w Szczecinie zarządzeniem kwaterunkowym z dnia 29.IV.1950 r. i użytkowane przez Studium przejmie protokółarnie wraz z istniejącym wyposażeniem Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Szczecinie.

2. Pomoce naukowe (bibliotekę, wyposażenie gabinetów) Studium przekazuje protokółarnie Studium Nauczycielskim w Gdańsku i Katowicach, zgodnie z rozdzielnikiem ustalonym przez Departament Wychowania Fizycznego GKKFiT.

§ 4. Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w Szczecinie przekazuje protokółarnie Technikum Kolejo-

wemu w Szczecinie w terminie do dnia 31.VIII.1961 r. budynek szkolny, budynek internatowy, stołówkę i kuchnię wraz z istniejącym wyposażeniem, zabezpieczając w kwaterach budynku internatowego możliwość korzystania z 30 miejsc noclegowych dla swych potrzeb.

§ 5. Departament Finansowy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki zaangażuje od dnia 1 sierpnia 1961 r. likwidatora, który do dnia 1.III.1962 r. zakończy likwidację Studium.

§ 6. 1. Uczniowie Studium przeniesieni zostaną do Studium Nauczycielskiego WF w Gdańsku, celem ukończenia nauki.

2. Akta personalne uczniów i absolwentów 3 i 5-letniego Technikum WF oraz Studium przejmie Dyrektor Studium Nauczycielskiego WF w Gdańsku.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

21.

ZARZĄDZENIE Nr 75

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 22 kwietnia 1961 r.

w sprawie ograniczenia kosztów delegacji służbowych.

Na podstawie Zarządzenia Nr 56 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 1961 r. w sprawie ograniczenia kosztów delegacji służbowych zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dyrektorzy przedsiębiorstw państwowych i zjednoczeń dokonają szczegółowej analizy kształtowania się wydatków na delegacje służbowe w IV kwartale 1960 r. i w przypadkach, w których nastąpił wzrost wydatków w stosunku do poziomu, jaki istniał w IV kwartale 1959 r. złożą Przewodniczącemu GKKFiT sprawozdania, wraz z podaniem przyczyn wzrostu kosztów delegacji służbowych.

§ 2.

Ustala się, że w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego środki finansowe przewidziane na podróże służbowe należy skorygować do wysokości nie wyżej niż kwota faktycznie wydatkowana na ten cel w roku 1960, pomniejszona o 5%.

Nie dotyczy to zakładów pracy, których brygady robocze wykonują prace w terminie i w których poziom planowanych kosztów podróży służbowych wynika ściśle z planowanego wzrostu zadań produkcyjnych.

§ 3.

Przekroczenie w roku 1961 poziomu kosztów podróży służbowych powyżej limitu określonego w § 2 może mieć miejsce wyłącznie za zgodą kierownika jednostki nadrzędnej.

§ 4.

W razie przekroczenia limitu kosztów podróży służbowych bez akceptacji tego przekroczenia w trybie § 3 należy pracownikom kierowniczym a zwłaszcza dyrektorom (kierownikom) zakładów pracy, ich zastępcom oraz głównym księgowym zakładów pracy, w których przekroczenie takie nastąpiło, zmniejszyć lub cofnąć premię a w PP „Totalizator Sportowy” nagrodę ze specjalnego funduszu nagród.

§ 5.

Zobowiązuje się Dyrektora P.B.P. „Orbis”, PP „Totalizator Sportowy” oraz Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do stałego kontrolowania kształtowania się poziomu faktycznych kosztów delegacji służbowych w poszczególnych kwartałach 1961 r. w podległych im zakładach pracy oraz do komunikowania Przewodniczącemu GKKFiT faktów odchylenia od limitów określonych w § 1 i 2 wraz z ich odpowiednim omówieniem i podaniem środków podjętych w celu ograniczenia kosztów podróży służbowych do wysokości ustalonego limitu.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

22.

ZARZĄDZENIE Nr 77

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 26 kwietnia 1961 r.

w sprawie organizacji działalności normalizacyjnej.

Na podstawie uchwały nr 320 Rady Ministrów z dnia 19 września 1960 r. w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej (M.P. nr 78, poz. 359), uchwały nr 407 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1960 r. w sprawie centralnych ośrodków normalizacyjnych oraz wytycznych Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 grudnia 1960 r. w sprawie organizacji ośrodków normalizacyjnych, centralnych, branżowych oraz zakresów ich działalności, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Prowadzenie działalności normalizacyjnej w zakresie wyposażenia urządzeń sportowych i turystycznych, sprzętu

oraz przyborów sportowych i turystycznych powierza się Centralnemu Ośrodkowi Normalizacyjnemu Artykułów Sportowych i Turystycznych, zwanemu w dalszej treści „Ośrodkiem”.

§ 2.

1. Funkcje Ośrodka powierza się Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego, zwanemu w dalszym ciągu „ZPSS”.
2. ZPSS jest odpowiedzialne za właściwą organizację i rozwój Ośrodka oraz za zabezpieczenie mu środków technicznych i obsady personalnej niezbędnych do pełnienia funkcji określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 3.

1. Organami Ośrodka są:
 - a) kierownik, którym jest z urzędu dyrektor ZPSS,
 - b) komisja normalizacyjna.
2. Dyrektor ZPSS może zlecić funkcję kierownika Ośrodka swemu zastępcy do spraw technicznych.

§ 4.

Do zadań Ośrodka należy:

- a) inicjowanie i organizowanie, w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym oraz z zainteresowanymi resortami, prac normalizacyjnych;
- b) opracowywanie programów i projektów planu prac normalizacyjnych;
- c) ustalanie wytycznych co do podziału i realizacji zadań normalizacyjnych w zakresie artykułów sportowych i turystycznych, niezależnie od ich podporządkowania administracyjnego;
- d) inicjowanie oraz prowadzenie lub organizowanie prac naukowo-badawczych i doświadczalnych, stanowiących podstawę do przyszłych norm;
- e) koordynacja planów prac normalizacyjnych jednostek organizacyjnych w zakresie artykułów sportowych i turystycznych niezależnie od ich podporządkowania administracyjnego;
- f) opracowywanie lub organizowanie opracowań projektów norm;
- g) badanie skutków technicznych i ekonomicznych norm i zbieranie materiałów do nowelizacji norm;
- h) opracowywanie wniosków w sprawie właściwego wykorzystywania prac normalizacyjnych;
- i) wykonywanie innych zadań normalizacyjnych zarządzonych przez władze nadrzędne

§ 5.

1. Ośrodek uprawniony jest:

a) do bezpośredniego występowania do wszystkich zainteresowanych jednostek organizacyjnych niezależnie

od ich administracyjnego podporządkowania w sprawach:

— normalizacji w zakresie tematyki wyznaczonej uchwałą nr 407 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28.XI.1960 r.,

— zbierania materiałów niezbędnych do realizacji zadań Ośrodka,

— bezpośredniej współpracy w wyznaczonym zakresie z odnośnymi jednostkami organizacyjnymi,

b) dokonywania rozdziału zadań normalizacyjnych pomiędzy właściwe jednostki organizacyjne i przekazywanie ich do wykonania w obowiązującym trybie;

c) analizy wykonania przez właściwe jednostki organizacyjne zadań normalizacyjnych oraz inicjowanie niezbędnych środków dla zabezpieczenia realizacji tych zadań.

2. Zobowiązuje się wszystkie jednostki organizacyjne GKKFiT do okazywania Ośrodkowi niezbędnej pomocy, jak również do ścisłej z nim współpracy w zakresie niezbędnych dla realizacji zadań normalizacyjnych.

§ 6.

1. Jako organ opiniodawczo-doradczy zostanie powołana przy Ośrodku komisja normalizacyjna. W skład komisji powinni wejść specjaliści o wysokich kwalifikacjach, niezależnie od miejsca zatrudnienia, reprezentujący:

— potrzeby i doświadczenia w zakresie wychowania fizycznego, sportu i turystyki,

— stanowisko nauki w zakresie kultury fizycznej, turystyki i techniki,

— potrzeby i możliwości produkcji,

— potrzeby i wymagania handlu wewnętrznego i zagranicznego,

— gruntowną znajomość zagadnień normalizacyjnych.

2. Powołanie komisji normalizacyjnej następuje na wniosek Kierownika Ośrodka, obejmujący proponowany skład imienny, w trybie uchwały 129 Prezydium Rządu z dnia 12 lutego 1955 r. w sprawie powoływania komisji oceny projektów norm oraz wprowadzenia stałej kontroli stosowania norm w resortach (M.P. nr 28, poz. 271).

3. Do zadań komisji normalizacyjnej należy wszechstronna ocena, opiniowanie oraz wnioskowanie w zakresie działalności normalizacyjnej Ośrodka, a w szczególności:

— typowanie potrzeb normalizacyjnych w dziedzinie kultury fizycznej, sportu i turystyki,

— opiniowanie rocznych i wieloletnich planów prac normalizacyjnych, wypowiedzianie się co do podziału zadań normalizacyjnych pomiędzy zainteresowane jednostki organizacyjne,

— opiniowanie założeń i opracowań normalizacyjnych,

— inicjowanie i opiniowanie prac naukowo-badawczych związanych z działalnością normalizacyjną,

— wnioskowanie w sprawach związanych z działalnością międzynarodową Ośrodka.

§ 7.

1. Kierowanie pracami normalizacyjnymi w skali resortu powierza się dyrektorowi ZPSS i zobowiązuje się go do ustanowienia w ramach organizacyjnych ZPSS stanowiska pracy głównego normalizatora.

2. Głównego normalizatora mianuje, odwołuje i zaszeregowuje dyrektor ZPSS w ramach przydzielonych etatów i funduszu płac.

Służbowo główny normalizator podporządkowany jest dyrektorowi ZPSS lub jego zastępcy do spraw technicznych.

3. Stosownie do rozmiarów realnych potrzeb Ośrodka, dyrektor ZPSS zapewni odpowiednią obsadę osobową komórki normalizacyjnej pod względem ilościowym, kwalifikacji i zaszeregowania.

4. Do obowiązków głównego normalizatora należy:

— koordynacja działalności normalizacyjnej z innymi zadaniami resortu,

— nadawanie właściwego kierunku pracom normalizacyjnym w powiązaniu z potrzebami produkcyjnymi i gospodarczymi resortu,

— typowanie wykonawców prac normalizacyjnych,

— koordynacja prac Ośrodka z innymi ośrodkami normalizacyjnymi,

— ścisła współpraca z Polskim Komitetem Normalizacyjnym,

— prowadzenie prac administracyjnych Ośrodka i sekretariatu komisji normalizacyjnej.

§ 8.

1. Działalność normalizacyjna Ośrodka powinna być ujmowana w plany wieloletnie i rocznie w ramach ogólnych planów gospodarczych, wg wytycznych Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

2. Plany prac normalizacyjnych powinny obejmować:

— współpracę z zagranicą,

— współpracę z resortami,

— współpracę z departamentami, instytucjami i przedsiębiorstwami GKKFiT,

3. Zakres prac normalizacyjnych powinien obejmować:

— prace badawcze będące podstawą do dalszych prac normalizacyjnych,

— projekty prac wynikających z członkostwa w Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej,

— projekty norm państwowych branżowych i zakładowych wraz z terminami i jednostkami obowiązującymi do ich opracowania,

— prace analityczne rezultatów działalności normalizacyjnej,

— prace kontrolne nad stosowaniem norm w gospodarce narodowej.

4. Plany i zakres prac normalizacyjnych powinny być ściśle powiązane z planami produkcji, rozwoju techniki i wymaganiami handlu wewnętrznego i zagranicznego.

§ 9.

1. Zlecenie prac normalizacyjnych, jak: opracowywanie projektów norm, opiniowanie, tłumaczenia referatów normalizacyjnych, prace badawczo-naukowe itp., przysługuje wyłącznie kierownikowi Ośrodka, na wniosek głównego normalizatora. Zlecane prace powinny być objęte planami i budżetem prac normalizacyjnych.
2. Dla zapewnienia należytego poziomu prac normalizacyjnych, naczelną zasadą, obowiązującą przy zleceniu tych prac, powinno być — iż zlecenie wydaje się osobie lub zespołowi o najwyższych kwalifikacjach.
3. Finansowanie prac normalizacyjnych może się odbywać wyłącznie na zasadach określonych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 20.II.1957 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych (M. P. nr 17, poz. 128) wraz ze wszystkimi dalszymi zmianami. Prace normalizacyjne, objęte cytowanym zarządzeniem będą finansowane z budżetu GKKFiT.
4. Finansowanie prac w zakresie norm zakładowych odbywa się z funduszy ZPSS.

§ 10.

W zakresie stosowania norm w gospodarce narodowej należy stosować następujące zasady:

- a) ograniczać do uzasadnionego minimum różnorodność typów, gatunków oraz rodzajów tych samych wyrobów i ich elementów w określonej branży, produkowanych w poszczególnych przedsiębiorstwach, doprowadzić do znormalizowania elementów konstrukcji i ujednoczenia technologii, określać jednoznacznie i na właściwym poziomie jakość wyrobów, tworząc warunki do lepszej koordynacji i kooperacji oraz ułatwiać wymiennność elementów i zwiększyć stopień specjalizacji produkcji;
- b) biura projektów i pracownie konstrukcyjne mają obowiązek przy opracowywaniu nowych projektów dążyć do stosowania powtarzalnych, znormalizowanych elementów i znormalizowanych materiałów;
- c) służby zaopatrzenia GKKFiT we wszystkich jednostkach organizacyjnych mają obowiązek, przy sporządzaniu zamówień, powoływać się na obowiązujące normy i domagać się przestrzegania norm przez dostawców. O każdym przypadku naruszenia postanowień norm, kierownicy wszystkich jednostek organizacyjnych mają obowiązek powiadomienia kierownika Ośrodka, który będzie powiadamiał o tym Polski Komitet Normalizacyjny;
- d) ZPSS ma obowiązek przeprowadzania kontroli stosowania norm właściwych i związanych z działalnością gospodarczą wszystkich jednostek organizacyjnych GKKFiT.

Wyniki kontroli, a zwłaszcza stwierdzone w tej mierze uchybienia, kierownik Ośrodka będzie podawał do wiadomości właściwym Zastępcom Przewodniczącego GKKFiT, którzy wyciągną z tego właściwe konsekwencje służbowe. Odpisy protokołów kontroli, zawierające uzasadnione wnioski o nowelizacji obowiązujących norm, należy przekazywać do wiadomości Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;

- e) służby handlowe wszystkich jednostek organizacyjnych GKKFiT mają obowiązek dostosowania do obowiązujących norm wszelkiego rodzaju katalogów, albumów, cenników i prospektów handlowych w zakresie klasyfikacji, terminologii, charakterystyki artykułów i ich opakowań;
- f) przy ustalaniu cen na nowo produkowane artykuły sportowe i turystyczne i przy dokonywaniu zmian cen na dotychczas produkowane artykuły, powinien być odpowiednio uwzględniony podział na gatunki przewidziane w obowiązujących normach. Zmiany cen powinny być przeprowadzone w trybie ustalonym w obowiązujących przepisach o ustalaniu cen i marż.

§ 11.

Zobowiązuje się dyrektora ZPSS do wydania zarządzenia w sprawie trybu opracowywania i ustalania norm zakładowych.

§ 12.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
2. Równocześnie tracą moc:

- zarządzenie nr 110 Przewodniczącego GKKF i Prezesa PKN z dnia 2.XI.1957 r. w sprawie powołania Komisji Normalizacyjnej Sprzętu Sportowego,
- instrukcja GKKF znak: WP/Z/585/56 z dnia 19.XII.1956 r. w sprawie trybu postępowania przy normalizacji artykułów sportowych,
- zarządzenie nr 15 Przewodniczącego GKKF z dnia 10.III.1958 r. w sprawie nadania regulaminu Komisji Normalizacyjnej Sprzętu Sportowego.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) Michał Jekiel

23.

ZARZĄDZENIE Nr 78

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 26 kwietnia 1961 r.

w sprawie powołania komisji normalizacyjnej dla sprzętu sportowego i turystycznego.

Na podstawie uchwały nr 129 Prezydium Rządu z dnia 12 lutego 1955 r. w sprawie powołania komisji oceny projektów norm oraz wprowadzenia stałej kontroli stosowania

norm w resortach oraz na podstawie zarządzenia nr 77/61 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 26 kwietnia 1961 r. w sprawie organizacji działalności normalizacyjnej, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Powołuje się komisję normalizacyjną dla sprzętu sportowego i turystycznego w następującym składzie:

przewodniczący	ob. Władysław Rajkowski
zastępca przewodniczący	ob. Andrzej Korycki
sekretarz	ob. Józef Łazarkiewicz
członkowie:	mgr. Emilia Fliegerowa
	mgr. Wacław Przybyłowski
	inż. Ryszard Rozenrauch
	inż. Wojciech Sosnowski.

§ 2.

Przewodniczący komisji może zapraszać do udziału w pracach rzeczoznawców reprezentujących:

- stanowisko nauki i techniki,
- doświadczenia praktyczne,
- potrzeby i możliwości produkcji,
- potrzeby i wymagania użytkowników,
- potrzeby i wymagania handlu wewnętrznego i zagranicznego.

§ 3.

Na podstawie § 3 ust. 2 cytowanej uchwały nr 129 Prezydium Rządu, członkowie komisji otrzymują wynagrodzenie w wysokości 38 zł za każde posiedzenie. Przewodniczący komisji otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 150% wynagrodzenia członka komisji.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) Michał Jekiel

24.

ZARZĄDZENIE Nr 82

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 29 kwietnia 1961 r.

w sprawie kierowników (pilotów) wycieczek zagranicznych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 3 pkt. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania GKKFiT oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. nr 38, poz. 224) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Każda wycieczka zagraniczna przybywająca na teren Polski lub wycieczka krajowa udająca się za granicę powinna posiadać kierownika wycieczki (pilota) przydzielonego przez obsługujące wycieczkę polskie biuro podróży (turystyczne), zwane dalej biurem.
2. Przepis ust. 1 w stosunku do wycieczek zagranicznych przybywających na teren Polski stosuje się w przypadku, jeżeli umowy zawarte z kontrahentami zagranicznymi nie stanowią inaczej.

§ 2.

1. Kierownik wycieczki w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest przedstawicielem biura wobec uczestników wycieczki, kontrahenta zagranicznego i instytucji świadczących usługi na rzecz wycieczki.
2. Podstawowym zadaniem kierownika wycieczki jest zapewnienie uczestnikom wycieczki wszystkich przewidzianych usług i wyegzekwowanie od instytucji usługowych właściwych świadczeń, zakupionych:
 - 1) przez jego biuro u kontrahenta zagranicznego za granicą lub
 - 2) zakupionych przez kontrahenta zagranicznego w jego biurze.

§ 3.

Kierownik wycieczki odpowiadać powinien następującym wymagom:

- ukończenie 21 lat życia,
- wykształcenie wyższe lub średnie,
- właściwa postawa moralno-polityczna,
- znajomość zasad obsługi wycieczek i stosowania ich w praktyce,
- znajomość przepisów finansowych i dewizowych w zakresie rozliczania imprez,
- znajomość języka obcego wymaganego do obsługi określonej grupy,
- zadowalająca sprawność fizyczna, gwarantująca pokonanie trudności wycieczki,
- odpowiednia prezencja, takt i umiejętność kierowania grupą,

- zarys wiadomości i zagadnień turystyczno-krajoznawczych Polski i krajów, do których organizowane są polskie wycieczki,
- praktyczne przeszkolenie w charakterze pomocnika kierownika wycieczki.

§ 4.

Kierownikiem wycieczki może być pracownik biura lub osoba spoza biura na podstawie umowy zlecenia.

§ 5.

1. Po okresie przejściowym, którego zakończenie ustala się na dzień 31 grudnia 1961 r., biura będą mogły powierzać prowadzenie wycieczek wyjazdowych i przyjazdowych w ruchu zagranicznym tylko tym osobom, których kwalifikacje zostaną stwierdzone przez Komisję Egzaminacyjną powołaną przez Przewodniczącego GKkFiT.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy delegowanych przez biura pracowników, którzy z racji prowadzonych spraw, kierują wycieczką rozpoznawczą lub o specjalnym znaczeniu dla biura.

§ 6.

1. Zasady wynagradzania kierowników wycieczek określają odrębne przepisy.
2. Do czasu określenia zasad wynagradzania, o których mowa w ust. 1, zachowują moc obowiązującą stosowane przez biura zasady wynagradzania kierowników wycieczek.

§ 7.

Celem zabezpieczenia prawidłowej realizacji zarządzenia zobowiązuje się dyrektorów biur do:

- 1) zaplanowania — w oparciu o dokładną analizę — i zorganizowania napływu oraz
- 2) przeszkolenia kandydatów na kierowników wycieczek.

§ 8.

Szczegółowe zasady szkolenia oraz egzaminowania kierowników wycieczek reguluje instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Rezek

Załącznik do Zarządzenia nr 82
Przewodniczącego GKkFiT z dnia
29 kwietnia 1961 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad i trybu szkolenia oraz egzaminowania kierowników wycieczek zagranicznych, przyjazdowych i wyjazdowych.

I. Rekrutacja kandydatów.

1. Poza pracownikami biur — środowiskami, które zapewnić mogą największy napływ odpowiednich kandydatów o żądanych kwalifikacjach, są w pierwszym rzędzie studenci oraz absolwenci wyższych uczelni a w szczególności wydziałów: filologii, historii sztuki, geografii, handlu zagranicznego w SGPiS, Szkoły Gł. Służby Zagranicznej. Poważną ilość kandydatów mogą wyłonić kadry przewodników turystycznych.
2. Nie należy ograniczać ilości kandydatów, lecz przeszkalać wszystkie chętne osoby, odpowiadające wstępnym wymogom, dla zapewnienia sobie rezerw personalnych.
3. Osoby zgłaszające swoją kandydaturę, składają do dyrekcji biur ofertę, załączając ankietę personalną, krótki życiorys i opinię Rady Miejscowej Zw. Zawodowego swego miejsca pracy lub właściwej organizacji społecznej.

II. Kwalifikacja wstępna kandydatów.

1. Kandydaci na kierowników wycieczek, przed rozpoczęciem szkolenia, podlegają wstępnej kwalifikacji mającej na celu wyeliminowanie osób nie odpowiadających podstawowym wymogom.
2. Biura, przeprowadzając wstępną kwalifikację, typują do szkolenia osoby mające:
 - wysoki poziom wiedzy ogólnej i politycznej,
 - wysoki poziom kultury osobistej,
 - odpowiednią prezencję,
 - znajomość języków obcych, pozwalającą na swobodne i poprawne prowadzenie rozmów.
3. Jednocześnie należy przeprowadzić weryfikację znajomości języków obcych (angielski, francuski, niemiecki i rosyjski) drogą egzaminu.

Jako egzaminatorzy języków obcych, winni być powoływani z zewnątrz zawodowi wykładowcy tych języków lub — za zgodą GKkFiT — pracownicy biura posiadający odp. kwalifikacje. Wyniki egzaminów winny być protokołowane.
4. Zwolnione od egzaminów z języków obcych mogą być osoby posiadające:
 - a) dyplom ukończenia wydziału filologii,

- b) zaświadczenie złożenia egzaminu państwowego,
- c) zaświadczenie lektoratu wyższej uczelni o znajomości języka obcego,
- d) dowód stwierdzający iż dana osoba jest zaprzyjętym tłumaczem, lektorem lub nauczycielem w zakresie danego języka.

III. Szkolenie kandydatów.

Wstępnie kwalifikowani i przeegzaminowani ze znajomości języków obcych kandydaci przechodzą szkolenie na zorganizowanych w tym celu przez biura kurso-konferencjach.

Program kurso-konferencji winien obejmować zagadnienia podane w załączniku do instrukcji.

IV. Praktyka.

1. Kandydaci, po przejściu z wynikiem dodatnim szkolenia, odbywają praktykę polegającą na przeprowadzeniu kilkudniowych zagranicznych wycieczek przyjazdowych pod nadzorem doświadczonego kierownika wycieczki.
2. Ocena wyników praktyki, na podstawie sprawozdania nadzorującego kierownika wycieczki, zostaje przez biuro wpisane do protokołu. Ujemny wynik praktyki, może spowodować skreślenie kandydata z listy lub przedłużenie okresu praktyki.

V. Egzaminy.

Po zakończeniu szkolenia i praktyki kandydaci zostają poddani egzaminowi w zakresie zagadnień będących przedmiotem kurso-konferencji.

1. Egzaminy przeprowadza Komisja Egzaminacyjna powołana przez Przewodniczącego GKKFiT, w składzie 5-ciu osób, z udziałem przedstawicieli różnych biur podróży.
2. Poszczególne biura przedstawiają Komisji Egzaminacyjnej swoich kandydatów kierując pismo do GKKFiT z prośbą o wyznaczenie terminu egzaminów.
3. Komisja Egzaminacyjna przeprowadza jednocześnie jednorazową weryfikację dotychczasowych kierowników wycieczek poszczególnych biur.
4. Protokoły stwierdzające wyniki egzaminów z języków obcych lub przedstawienie przewidzianych dokumentów zwalniających odbytych egzaminów, biura przedkładają Komisji Egzaminacyjnej do wglądu.
5. Przebieg prac Komisji Egzaminacyjnej winien być protokolowany. W razie niezgodności poglądów członków Komisji przy ocenie poszczególnych kandydatów, każdy członek Komisji ma prawo zgłosić do protokołu swoje odmienne zdanie.

VI. Lista kierowników wycieczek zagranicznych.

1. Osoby, które zdały pomyślnie egzamin przed Komisją Egzaminacyjną lub zostały przez nią zweryfikowane, zostają wpisane na podstawie protokołów Komisji na listę kierowników wycieczek zagranicznych i tym samym odpowiadają warunkowi przewidzianemu w § 5 zarządzenia.
2. Aktualne spisy kierowników wycieczek zagranicznych winny być corocznie składane przez biura w GKKFiT w terminie do 31 grudnia na rok następny.

VII. Kontrola pracy kierowników wycieczek.

1. Praca kierowników wycieczek winna być kontrolowana przez zainteresowane działy biur. Kontrola winna obejmować następujące zagadnienia:
 - a) stosunek kierownika do uczestników wycieczki,
 - b) jego zachowanie się i wygląd zewnętrzny,
 - c) dbałość o należyłą jakość świadczeń,
 - d) znajomość programu imprezy i trasy wycieczki,
 - e) punktualność osobistą i obowiązkowość.
2. W przypadku stwierdzenia poważnych uchybień ze strony kierownika wycieczki należy, gdy to jest możliwe i konieczne, dokonać zmiany kierownika w czasie trwania wycieczki.
Mniej rażące uchybienia mogą być podstawą do skreślenia z listy kierowników wycieczek.
3. Kierownik wycieczki, obejmując swoją funkcję, winien podpisać oświadczenie, że zna instrukcję o kierownikach wycieczek i przyjmuje na siebie wszystkie obowiązki z niej wypływające.

Załącznik do instrukcji w sprawie zasad i trybu szkolenia oraz egzaminowania kierowników wycieczek zagranicznych, przyjazdowych i wyjazdowych.

W Y K A Z

zagadnień do omówienia na kurso-konferencjach dla kandydatów na kierowników wycieczek zagranicznych.

I. Zagadnienia kierowania wycieczką.

1. **Zadania i struktura wewnętrzna biura.** Zadania kierownika wycieczki, jego rola i postawa, cechy osobiste, stosunek do uczestników wycieczki. Ogólne wiadomości w zakresie przepisów paszportowych, celnych i dewizowych.
2. **Przygotowanie imprezy.** — Zlecenie zagranicznego biura podróży lub swego biura dla kontrahenta za-

granicznego. Vouchery. Programy. Limity świadczeń. Szlak turystyczno-krajoznawczy wycieczki. Dokumenty związane z obsługą grupy cudzoziemskiej w Polsce i polskiej za granicą. Przebieg eksploatacji autokaru lub wagonu kolejowego.

3. **Przebieg imprezy.** — Przygotowania do spotkania grupy w punkcie rozpoczęcia wycieczki lub na punkcie granicznym. Spotkanie i powitanie grupy. Działanie w wypadku poważnego opóźnienia przybycia grupy, mającego wpływ na koszty imprezy. Transfery i zakwaterowania. Sprawy paszportowe i meldunkowe. Współpraca z zagranicznym kierownikiem wycieczki. Kontrola prawidłowego przebiegu wycieczki, jakości i punktualności świadczeń ewent. prawidłowości rachunków i kwitów. Obecność przy wszystkich świadczeniach przewidzianych dla danej grupy. Interwencje w przypadkach usterek w udzielaniu świadczeń lub zmiana ich w ramach limitów. Dodatkowe świadczenia w przypadkach nie wykorzystania limitów. Zakaz zmiany ustalonych limitów. Zakaz wydawania dodatkowych zleceń. Zakaz przyjmowania od turystów opłat za świadczenia w dewizach lub w złotych polskich bez zgody odp. władz. Zakaz przerzucania kwot z pozycji na inną pozycję kosztorysu. Zakaz wydatkowania ewent. oszczędności powstałych przy całkowitym zrealizowaniu świadczeń.
4. **Metody umiejętnego kierowania wycieczki.** — Najczęściej spotykane trudności. Sposoby prowadzenia grupy i panowania nad nią. Wypadki i zachorowania w czasie wycieczki. Pozostanie uczestnika wycieczki za granicą — sposób postępowania i zmiana świadczeń. Najczęściej spotykane uwagi i pytania dotyczące naszego kraju ze strony uczestników wycieczek z zagranicy. Pytania kłopotliwe i podchwytliwe (U w a g a! Każdy kierownik wycieczki obsługujący grupę cudzoziemską w Polsce, winien być zaopatrzone przez biuro w zbiór cyfr o Polsce. Zalecamy „Rocznik polityczny i gospodarczy” — PWG Warszawa 1960). Metody zakwaterowywania i rozdziału pokoi. Żywnienie grupy, jakość posiłków, jakość obsługi itp.
5. **Zakończenie imprezy.** — Pożegnanie grupy. Sprawozdawczość opisowa i finansowa.

II. Zagadnienia społeczno-polityczne.

Sytuacja polityczna na świecie. Sytuacja polityczna w kraju. Sytuacja gospodarcza Polski przedwrześniowej. Zdobycze i osiągnięcia Polski Ludowej, polityczne i gospodarcze. Zniszczenia i odbudowa kraju. Stosunek Państwa do Kościoła. Zarysy polityczne i geograficzne: ZSRR, CRRS, Węgier, Bułgarii, Rumunii, NRD i Jugosławii.

III. Zagadnienia turystyczno-krajoznawcze Polski.

(jako omawiający pożądanymi doświadczeni przewodnicy PTTK).

Najczęstsze szlaki turystyczne. Szlaki „millenium”. Najważniejsze i najciekawsze zabytki historyczne i kulturalne na szlakach. Literatura przedmiotu.

IV. Towarzystwo „Polonia”.

(zagadnienie to z reguły omawiać powinni wykładowcy z tego „Towarzystwa”).

Rola i zadania „Towarzystwa”. Wychodźstwo polskie w USA i w Kanadzie. Wychodźstwo polskie w krajach Europy zachodniej. Charakter wycieczek polonijnych oraz ich znaczenie dla kraju. Wytyczne dla kierowników wycieczek obsługujących wycieczkę polonijną.

25.

ZARZĄDZENIE Nr 83

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 29 kwietnia 1961 r.

w sprawie nadania tytułu trenera drugiej klasy w pływaniu

W wykonaniu Uchwały nr 525/53 Prezydium Rządu z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i zakresu obowiązków trenerów oraz na podstawie § 1 Zarządzenia nr 188 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 15 grudnia 1960 r. w sprawie trybu uzyskiwania tytułu trenera II klasy — nadaję tytuł trenera drugiej klasy w pływaniu następującym osobom:

1. Boguta Jerzy ur. 1934 r., zam. Warszawa
2. Czermak Feliks ur. 1928 r., zam. Gdańsk
3. Dzik-Petrusewicz Halina ur. 1931 r., zam. Szczecin
4. Gadzikiewicz Jerzy ur. 1930 r., zam. Katowice
5. Jokóbczak Janusz ur. 1933 r., zam. Warszawa
6. Konikowski Jan ur. 1921 r., zam. Łódź
7. Kula Mieczysław ur. 1930 r., zam. Katowice
8. Mikołajczak Stanisław ur. 1930 r., zam. Gdańsk
9. Minartowicz Adam ur. 1929 r., zam. Warszawa
10. Moniak Janusz ur. 1933 r., zam. Lublin

11. Naborczyk Zdzisław ur. 1926 r., zam. Wrocław
12. Paczkowski Bronisław ur. 1914 r., zam. Bydgoszcz
13. Raczyński Marian ur. 1936 r., zam. Szczecin
14. Sroczyński Marek ur. 1927 r., zam. Wrocław
15. Staniszewski Tadeusz ur. 1934 r., zam. Warszawa
16. Suchodolski Cezary ur. 1930 r., zam. Kielce
17. Szelest Kazimierz ur. 1917 r., zam. Kraków
18. Szymanek Waldemar ur. 1933 r., zam. Wrocław
19. Tyzner Włodzimierz ur. 1924 r., zam. Łódź.

W związku z niniejszym Zarządzeniem polecam Departamentowi Wychowania Fizycznego wystawienie książeczek trenera dla wyżej wymienionych osób w terminie do dnia 22 maja 1961 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) J. Rutkowski

26.

ZARZĄDZENIE Nr 84

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 29 kwietnia 1961 r.

**w sprawie awansowania trenerów z klasy drugiej
do pierwszej.**

Na podstawie Uchwały nr 525/53 Prezydium Rządu z dnia 14.VII.1953 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i zakresu obowiązków trenerów i zgodnie z § 7 Zarządzenia nr 116 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 10.IX.1953 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych i trybu zatrudniania trenerów awansuję z dniem 1 maja 1961 r. niżej wymienionych trenerów z klasy drugiej do pierwszej:

w boksie:

1. Antkiewicz Aleksy ur. 1923 r., zam. Gdańsk

w gimnastyce sportowej:

1. Bogdanowicz Eugeniusz ur. 1918 r., zam. Warszawa
2. Głowacki Stanisław ur. 1911 r., zam. Warszawa
3. Lipińska Jadwiga ur. 1932 r., zam. Warszawa

w kajakarstwie:

1. Buchholz Zenon ur. 1931 r., zam. Bydgoszcz
2. Folgart Ryszard ur. 1914 r., zam. Warszawa
3. Folwarczny Emil ur. 1917 r., zam. Katowice
4. Kocierba Tadeusz ur. 1924 r., zam. Poznań
5. Talarowski Cyryl ur. 1931 r., zam. Poznań

w lekkiej atletyce:

1. Adamczyk Edward ur. 1921 r., zam. Wrocław
2. Buła Jan ur. 1933 r., zam. Wrocław
3. Dobrzańska-Krupińska Irena ur. 1912 r., zam. Warszawa
4. Kucharski Kazimierz ur. 1909 r., zam. Warszawa
5. Mroczyński Zbigniew ur. 1931 r., zam. Bydgoszcz
6. Weinberg Zygfryd ur. 1930 r., zam. Warszawa
7. Zyliński Aleksander ur. 1912 r., zam. Gdańsk

w piłce ręcznej:

1. Mankiewicz Jerzy ur. 1929 r., zam. Katowice

w narciarstwie:

1. Holeksa Józef ur. 1922 r., zam. Katowice

w wioślarstwie:

1. Antkowiak Ryszard ur. 1930 r., zam. Wrocław.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. (—) J. Rutkowski

27.

ZARZĄDZENIE Nr 87

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 29 kwietnia 1961 r.

w sprawie upoważnienia Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do zatwierdzania założeń inwestycyjnych oraz organizacji i zakresu działania Zespołu Oceny Projektów Inwestycyjnych przy Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego.

Na podstawie Zarządzenia Nr 15 Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 11 lipca 1957 r.

w sprawie ramowych zasad sporządzania i zatwierdzania założeń oraz dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji (Monitor Polski Nr 62, poz. 383) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do zatwierdzania założeń inwestycji przedsiębiorstw, polegających na zakupach maszyn i urządzeń przemysłowych oraz rozbudowie i budowie drobnych obiektów przemysłowych (do wartości kosztorysowej 5 milionów zł).

§ 2.

Powołuje się przy Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego stały Zespół Oceny Projektów Inwestycyjnych w składzie:

- Przewodniczący: — Andrzej Korycki
 Członkowie: — Witold Kizeweter
 — Mirosław Stefanowski
 — Stefan Romanowski
 — Stanisław Szczepanowski
 — Wojciech Sosnowski
 — Delegat Dep. Urz. Sport. GKKFiT.

§ 3.

Do zadań powyższego zespołu należeć będzie:

1. ocena dokumentacji projektowo-kosztorysowej inwestycji przedsiębiorstw przemysłowych wytwarzających artykuły sportowe i turystyczne — zrzeszonych w Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego;
2. na podstawie Uchwały Rady Ministrów Nr 195 z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej — określanie rozmiarów i lokalizacji nakładów inwestycyjnych jednostek organizacyjnych branży przemysłu sprzętu sportowego oraz badanie efektywności ekonomicznej inwestycji.

§ 4.

Przewodzącemu Zespołu przysługuje prawo zapraszania każdorazowo do udziału w pracach Zespołu rzeczoznawców-specjalistów w zależności od tematyki zagadnienia.

§ 5.

Posiedzenia Zespołu są wynagradzane zgodnie z postanowieniami Uchwały Nr 38 Rady Ministrów z dnia 30.I. 1954 r. w sprawie powoływania komisji resortowych i wy-

nagradzaniu za udział w posiedzeniach (M.P. Nr A-30, poz. 442).

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
 Włodzimierz Reczek

28.

ZARZĄDZENIE Nr 92

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
 KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 12 maja 1961 r.

w sprawie obsługi prawnej w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki.

Celem właściwego zorganizowania obsługi prawnej Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Obsługę prawną Komitetu zabezpiecza Gabinet Przewodniczącego.
2. Obsługa prawna Komitetu polega na:
 - 1) przygotowywaniu, opracowywaniu, opiniowaniu i uzgadnianiu projektów aktów prawnych Komitetu (ustawy, dekrety, rozporządzenia, uchwały Rady Ministrów, KERM, zarządzenia, instrukcje, okólniki itp.),
 - 2) uzgadnianiu i opiniowaniu projektów aktów normatywnych opracowywanych przez inne resorty i instytucje,
 - 3) zastępowaniu komitetu przed sądami i komisjami arbitrażowymi,
 - 4) sporządzeniu opinii i udzielaniu porad prawnych.
3. W sprawach:
 - 1) strukturalnych i organizacyjno-prawnych organizacji oraz instytucji kultury fizycznej i turystyki;
 - 2) wynagrodzeń i spraw wynikających ze stosunku pracy w organizacjach i instytucjach kultury fizycznej i turystyki;
 - 3) dotyczących postępowania administracyjnego
 — obsługę prawną zabezpiecza Departament Organizacyjny.

§ 2.

1. Porządek przygotowywania, opracowywania, opiniowania i uzgadniania projektów aktów prawnych Komitetu jest następujący:

- 1) właściwy dla danej sprawy Departament (wnioskodawca) przygotowuje projekt aktu prawnego, zasięgając w miarę potrzeby porady prawnej;
- 2) projekt aktu prawnego wnioskodawca uzgadnia z zainteresowanymi departamentami Komitetu;
- 3) uzgodniony projekt aktu prawnego wnioskodawca przekazuje — po uzyskaniu paraf dyrektorów zainteresowanych departamentów oraz właściwego Zastępcy Przewodniczącego — Gabinetowi Przewodniczącego;
- 4) jeżeli projekt tego wymaga Gabinet Przewodniczącego uzgadnia projekt z organami władzy i administracji państwowej oraz kieruje projekty na posiedzenie Komisji Prawniczej Urzędu Rady Ministrów;
- 5) Po zakończeniu postępowania uzgadniającego Dyrektor Gabinetu Przewodniczącego przedstawia Przewodniczącemu Komitetu projekt aktu prawnego do podpisu i zarządza jego zgłoszenie w Dzienniku Urzędowym GKKFiT lub zwraca się do Urzędu Rady Ministrów z wnioskiem o ogłoszenie aktu we właściwym organie promulgacyjnym;
- 6) Kontrolowanie wykonania postanowień aktów prawnych należy do obowiązków wnioskodawcy.

2. Uzgadnianie projektów aktów normatywnych opracowywanych przez inne resorty, instytucje i organizacje odbywa się według następujących zasad:

- 1) nadesłane do Komitetu projekty Gabinet Przewodniczącego wysyła do zainteresowanych departamentów z prośbą o zgłoszenie uwag w określonym terminie; Gabinet Przewodniczącego uzgadnia w miarę potrzeby rozbieżności w opiniach poszczególnych departamentów, zwołując w tym celu konferencje przedstawicieli zainteresowanych departamentów;
- 2) Gabinet Przewodniczącego przygotowuje stanowisko Komitetu w sprawie projektu i przedstawia je do podpisu Przewodniczącego lub jego Zastępcy; z upoważnienia Przewodniczącego w sprawach mniejszej wagi pisma uzgadniające podpisuje Dyrektor Gabinetu Przewodniczącego lub Radca Przewodniczącego.
3. W posiedzeniach Komisji Prawniczej Urzędu Rady Ministrów biorą udział pracownicy działu prawnego Gabinetu Przewodniczącego. Właściwy Zastępca Przewodniczącego może na te posiedzenia delegować przedstawicieli zainteresowanych departamentów.

§ 3.

1. Pracownicy działu prawnego Gabinetu Przewodniczącego zastępują Komitet przed sądami i komisjami arbitrażowymi, przygotowują niezbędne pisma procesowe i wnioski.

2. Kierowanie spraw na drogę postępowania sądowego odbywa się na zlecenie Przewodniczącego lub jego Zastępcy.

Zainteresowane departamenty dostarczają w tych sprawach na żądanie Gabinetu Przewodniczącego niezbędnych informacji i materiałów dowodowych w formie dokumentów i notatek.

3. Tytuły wykonawcze w sprawach będących przedmiotem postępowania sądowego lub arbitrażowego Gabinet Przewodniczącego przekazuje do wykonania Departamentowi Finansowo-Gospodarczemu.

§ 4.

Pracownicy działu prawnego w zawiłych kwestiach prawnych na zlecenie Przewodniczącego, jego zastępców i dyrektorów departamentów przygotowują opinie prawne oraz udzielają porad prawnych na podstawie przedstawionych im akt sprawy zaopatrzonych w notatkę zawierającą stan faktyczny sprawy oraz pytania podlegające rozstrzygnięciu.

§ 5.

Pracownicy działu prawnego Gabinetu Przewodniczącego mają prawo kontrolowania radców prawnych zatrudnionych w jednostkach podległych i nadzorowanych.

§ 6.

W zarządzeniu 9 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie organizacji zastępstwa sądowego w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i jednostkach podległych (Biuletyn Urzędowy GKKFiT Nr 3, poz. 32) — § 1 otrzymuje brzmienie:

- „§ 1. 1. Jednostki podległe (przedsiębiorstwa, szkoły, Instytut Naukowy Kultury Fizycznej, Polskie Związki Sportowe, Polski Komitet Olimpijski, Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze i inne) zawiadamiają o toczących się procesach Gabinet Przewodniczącego GKKFiT, jeżeli:
- a) sprawa toczy się przed Sądem Najwyższym,
 - b) wartość przedmiotu sporu wynosi ponad 100.000 zł,
 - c) sprawa ma charakter precedensowy lub szczególnej wagi,

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 dział prawny Gabinetu Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może obejmować obronę w takich procesach“.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

Włodzimierz Reczek

29.

SPROSTOWANIE

W Wytycznych Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 26 marca 1961 r. w sprawie zasad trybu organizowania turystycznej wymiany bezdewizowej z zagranicą przez biura turystyczne (Dziennik Urzędowy GKKFIT

Nr 2, poz. 15) — w pkt. 2, wiersz 8 na skutek błędu maszynowego zamieszczone zostało „kalkulacja złotowana“ — powinno być „kalkulacja złotowa“, oraz w podpisie wytycznych nastąpił błąd drukarski i zamiast „M. Jakiel“ — powinno być „M. Jekiel“.

Dyrektor Gabinetu

Wł. Rólski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFIT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 8-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 18 zł. Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca:

Oplatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 1,50 zł